

ພຣະທຳດານິເອນ - ເລກເຈັດສິບສອງ

ການເຊື່ອມປະສານແບບຄຳພະຍາກອນ:

ຈາກການແບ່ງແຍກຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ສູ່ຈຸດອວສານຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ

Jeff Pippenger

2024-02-05

ພະຍານເຖິງການກະບົດຂອງເຢໂຣໂບອາມ

ກໍເປັນປະຫວັດຂອງການແບ່ງແຍກຂອງອິດສະຣາເອນບູຮານອອກເປັນສອງປະຊາຊາດເຊັ່ນກັນ.

ອານາຈັກຝ່າຍເໜືອທີ່ປະກອບດ້ວຍສິບເຜົ່າ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າ ອິດສະຣາເອນ ຫຼືນາງຄັງກເອີ້ນວ່າ ເອເຟຣາອິມ, ແລະອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າ ຢູດາ. ໃນສະໄໝຂອງເອເຟຣາອິມ

ອານາຈັກນັ້ນໄດ້ແຍກເປັນສອງອານາຈັກມາແລ້ວເປັນເວລາຫຼາຍປີ, ແລະໃນບົດທຳສາມສິບເຈັດ

ເອເຟຣາອິມໄດ້ຮັບພະຄຳພະຍາກອນທີ່ຊີ້ບອກວ່າ ທັງສອງອານາຈັກນັ້ນຈະກັບກາຍເປັນປະຊາຊາດດຽວອີກຄັ້ງ.

ຄຳພະຍາກອນນັ້ນໄດ້ສຳເລັດໃນປະຫວັດຊ່ວງຕົ້ນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ),

ແລະຈະສຳເລັດເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງສະຫະລັດ,

ເພາະພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງໜຶ່ງເພື່ອຊົງສະແດງຈຸດຈົບຂອງສິ່ງນັ້ນຢູ່ສະເໝີ.

ການກະບົດຂອງເຢໂຣໂບອາມໃນເວລາທີ່ອິດສະຣາເອນຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງອານາຈັກ

ເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ

ແລະອີກທັງໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາດ້ວຍ.

ການກະບົດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແລະຕອນສຸດທ້າຍຂອງສະຫະລັດອາເມຣິການັ້ນ

ລວມເຖິງການເຂົ້າຮ່ວມກັນຂອງສອງອານາຈັກ. ພຣະນິມົດ ບົດທຳສິບແປດ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກອ້າງຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກຈາກບົດຂຽນຂອງຊົດສະເຕີໄວທ໌ ໃນບົດຄວາມເຫຼົ່ານີ້

ເປັນຕົວແທນຂອງສອງການຮ້ອງເອີ້ນໄປຫາຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ.

ສອງຊາດທີ່ຖືກຮ່ວມເຂົ້າກັນໃນລະຫວ່າງຊົ່ວໂມງແຫ່ງວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ ຄື ໜຶ່ງແສນສີ່ຫນ້າສີ່ພັນ

ແລະຝູງອື່ນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນບາບໄລນ.

ສອງປະຊາຊາດທີ່ໄດ້ຖືກເຊື່ອມເຂົ້າກັນໃນປະຫວັດສາດຂອງຝ່າຍ Millerite ຄື ຢູດາ ແລະ ເອເຟຣາອິມ. ພວກເຂົາ

ໄດ້ຖືກເຊື່ອມເຂົ້າກັນເມື່ອຄວາມພໍໃຈເປັນລາຍບຸກຄົນທີ່ມີຕໍ່ສອງອານາຈັກນັ້ນຕາມລຳດັບໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ

1798 ແລະ ຕໍ່ມາໃນປີ 1844. ຄຳວ່າ "ຍິງໄປກວ່ານັ້ນ" ໃນ ເອເຟຣາອິມ ບົດທຳສາມສິບເຈັດ

ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາແນໃຈໄດ້ເຖິງການນຳໃຊ້ນີ້. ຄຳວ່າ "ຍິງໄປກວ່ານັ້ນ"

ຫມາຍເຖິງການນຳຂໍ້ຄວາມທີ່ຕາມຫຼັງຄຳວ່າ "ຍິງໄປກວ່ານັ້ນ" ໄປວາງໄວ້ເທິງຂໍ້ຄວາມທີ່ນຳໜ້າຄຳວ່າ

"ຍິງໄປກວ່ານັ້ນ".

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຢໂຮວາໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າອີກ ໂດຍກ່າວວ່າ, ນອກຈາກນີ້ເຈົ້າຜູ້ເປັນບຸດຂອງມະນຸດ

ຈົ່ງເອົາໄມ້ອັນໜຶ່ງມາ ແລ້ວຂຽນໃສ່ມັນວ່າ, ສຳລັບຢູດາ ແລະສຳລັບລູກຫລານອິດສະຣາເອນ

ພວກຜູ້ເປັນສະຫາຍຂອງເຂົາ: ແລ້ວຈົ່ງເອົາໄມ້ອີກອັນໜຶ່ງ ແລ້ວຂຽນໃສ່ມັນວ່າ, ສຳລັບໂຢເຊຊັບ

ໄມ້ຂອງເອເຟຣາອິມ ແລະສຳລັບວົງວານອິດສະຣາເອນທັງໝົດ ພວກຜູ້ເປັນສະຫາຍຂອງເຂົາ:

ແລະຈົນນຳມັນທັງສອງມາຕັດເຂົ້າກັນໃຫ້ເປັນໄມ້ອັນດຽວ; ແລະມັນຈະກາຍເປັນອັນດຽວໃນມືຂອງເຈົ້າ.

ເອເຟຣາອິມ 37:15-17.

ເອເຟຣາອິມກຳລັງນຳໃຊ້ຫຼັກການພະຍາກອນແຫ່ງການທວນຄືນແລະຂະຫຍາຍເມືອງທ່ານກ່າວວ່າ,

"ຍິງໄປກວ່ານັ້ນ." ເອເຟຣາອິມຕ້ອງນຳເອົາໄມ້ສອງອັນ, ອັນໜຶ່ງສຳລັບຢູດາ ແລະ ອັນໜຶ່ງສຳລັບເອເຟຣາອິມ,

ແລະນຳເອົາຄຳພະຍາກອນທຶກີກສະແດງໂດຍໄມສ້ອງອັນນັ້ນໄປວາງທັບເທິງຄຳພະຍາກອນກ່ອນໜ້າ.
ພາບປະກອບທາງພະຍາກອນກ່ອນໜ້ານັ້ນໄດ້ລົມຕົນໃນຂໍ້ທົນງື່
ເມື່ອເອເຊກຽນຖືກນຳໄປຍັງຫຸບເຂົາແຫ່ງກະດູກແຫ້ງຕາຍ.

ພຣະຫັດຂອງພຣະເຢໂຮວາສະຖິຕິຢູ່ເທິງຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະຊົງນຳຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຢໂຮວາ
ແລະຊົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານັ່ງລົງຢູ່ກາງຮ່ອມພູແຫ່ງໜຶ່ງຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍກະດູກ.
ແລະຊົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານໄປຮອບປຸງພວກມັນ; ແລະເບິ່ງເຖິງ, ມີກະດູກຢູ່ໃນຮ່ອມພູເປີດນັ້ນຫຼາຍຍິ່ງນັກ;
ແລະເບິ່ງເຖິງ, ພວກມັນແຫ້ງຫຼາຍຍິ່ງນັກ. ແລະພຣະອົງຕັດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ,
ກະດູກເຫຼົ່ານີ້ຈະມີຊີວິດໄດ້ຫຼື? ແລະຂ້າພະເຈົ້າທຸນຕອບວ່າ, ໂອ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ,
ພຣະອົງຊົງຊາບ. ພຣະອົງຕັດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ, ຈົ່ງພະຍາກອນເໜືອກະດູກເຫຼົ່ານີ້
ແລະກ່າວແກ່ພວກມັນວ່າ, ໂອ ກະດູກແຫ້ງທັງຫຼາຍເອີຍ, ຈົ່ງຟັງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຢໂຮວາ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດແກ່ກະດູກເຫຼົ່ານີ້ດັ່ງນີ້ວ່າ; ເບິ່ງເຖິງ,
ເຮົາຈະໃຫ້ລົມຫາຍໃຈເຂົ້າມາໃນພວກເຈົ້າ ແລະພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດ:
ແລະເຮົາຈະວາງເສັ້ນເອັນໄວ້ເທິງພວກເຈົ້າ ແລະຈະໃຫ້ເນື້ອງອກຂຶ້ນມາເທິງພວກເຈົ້າ
ແລະຈະຄຸມພວກເຈົ້າດ້ວຍໜັງ ແລະຈະໃສ່ລົມຫາຍໃຈໄວ້ໃນພວກເຈົ້າ ແລະພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດ;
ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາພຣະເຢໂຮວາ. ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງພະຍາກອນຕາມທີ່ໄດ້ຮັບຄຳບັນຊາ:
ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າພະຍາກອນຢູ່ນັ້ນ ກໍ່ມີສຽງດັງຂຶ້ນ ແລະເບິ່ງເຖິງ, ມີການສັ່ນສະເທືອນ,
ແລະກະດູກກໍ່ເຂົ້າມາຕິດກັນ, ກະດູກກັບກະດູກຂອງມັນ. ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ, ເບິ່ງເຖິງ,
ເສັ້ນເອັນແລະເນື້ອງອກຂຶ້ນມາເທິງພວກມັນ ແລະໜັງກໍ່ຄຸມຢູ່ຂ້າງເທິງ: ແຕ່ບໍ່ມີລົມຫາຍໃຈໃນພວກມັນ.
ແລ້ວພຣະອົງຕັດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງພະຍາກອນແກ່ລົມ, ຈົ່ງພະຍາກອນເຖິງ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ,
ແລະຈົ່ງກ່າວແກ່ລົມວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ; ໂອ ລົມຫາຍໃຈເອີຍ,
ຈົ່ງມາຈາກລົມທັງສີ່ທິດ ແລະຈົ່ງເປົ່າໃສ່ຜູ້ຖືກຂ້າເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະມີຊີວິດ. ດັ່ງນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງພະຍາກອນຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະລົມຫາຍໃຈກໍ່ເຂົ້າມາໃນພວກມັນ,
ແລະພວກມັນກໍ່ມີຊີວິດ, ແລະຢືນຢັນຢູ່ເທິງຕົນຂອງຕົນ, ເປັນກອງທັບໃຫຍ່ຫຼວງຍິ່ງນັກ.
ແລ້ວພຣະອົງຕັດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ກະດູກເຫຼົ່ານີ້ຖືກຟັງພັນອິດສະຣາເອນທັງໝົດ:
ເບິ່ງເຖິງ, ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ກະດູກຂອງພວກເຮົາແຫ້ງແລ້ວ,
ແລະຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາກໍ່ສູນຫາຍໄປ: ພວກເຮົາຖືກຕັດຂາດອອກແລ້ວໃນສ່ວນຂອງຕົນ.
ເພາະສະນັ້ນ ຈົ່ງພະຍາກອນ ແລະກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ; ເບິ່ງເຖິງ,
ໂອ ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາຈະເປີດອຸບໂມງຝັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກອຸບໂມງຝັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຈະນຳພວກເຈົ້າເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນອິດສະຣາເອນ. ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາພຣະເຢໂຮວາ,
ເມື່ອເຮົາໄດ້ເປີດອຸບໂມງຝັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ, ໂອ ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ,
ແລະໄດ້ນຳພວກເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກອຸບໂມງຝັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະເຮົາຈະໃສ່ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາໄວ້ໃນພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດ,
ແລະເຮົາຈະວາງພວກເຈົ້າໄວ້ໃນແຜ່ນດິນຂອງຕົນເອງ: ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ
ເຮົາພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວແລ້ວ ແລະໄດ້ກະທຳສຳເລັດແລ້ວ, ພຣະເຢໂຮວາຕັດດັ່ງນັ້ນ. ເອເຊກຽນ
37:1-14.

ນັບແຕ່ຕົ້ນໆ ຂອງບົດຄວາມເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງແລ້ວວ່າ
ຫຸບເຂົາແຫ່ງກະດູກຕາຍນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ, ແລະວ່າ
ຂ່າວສານເລື່ອງລົມທັງສີ່ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍຢືນຢັນເທິງຕົນຂອງຕົນເປັນກອງທັບອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ຄືຂ່າວສານຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ ທີ່ຊີ້ບອກອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດປະການທຶສາມ. ຊິດຕິໄວທໍ້ ລະບຸວ່າ
ກະດູກເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ.

“ຂ້າພະເຈົ້າວາງປາກກາລົງ ແລະ ຍົກຈິດວິນຍານຂຶ້ນໃນຄໍາອະທິຖານ
ເພື່ອວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງພົບລົມຫາຍໃຈເຫັນອົບຮົມຊາລົມຂອງພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຖອຍຫຼັງໄປ
ຜູ້ຊົງເປັນດັງກະດູກແຫ້ງ ເພື່ອວ່າເຂົາທັງຫຼາຍຈະມີຊີວິດ.” General Conference Bulletin, February
4, 1893.

ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ແລ້ວວ່າ ຂ່າວສານພະຍາກອນທີ່ລະບຸວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020
ນັ້ນເປັນຄວາມຜິດພາດ,
ແລະວ່າການປະກາດອັນເປັນເທັດນັ້ນໄດ້ໝາຍເຖິງການມາເຖິງຂອງຄວາມຜິດຫວັງຄົງທຳອິດ
ແລະເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າໃນຄໍາອຸປະມາຂອງຍົງພົມມະຈາລີສິບຄົນ.
ເຖິງແມ່ນວ່າການປະກາດເວລາເຄີຍເປັນສັງຫຼີອອບດ້ວຍກົດໃນຍຸກ Millerite, ແຕ່ຫຼັງຈາກປີ 1844 ແລ້ວ
ຈະບໍ່ມີຂ່າວສານອື່ນໃດອີກທີ່ຖືກແຂ່ງໄວ້ເທິງເວລາ. ເມື່ອ Future for America ໄດ້ປະກາດວັນທີ 18
ກໍລະກົດ 2020, ພວກເຂົາໄດ້ຖອຍກັບໄປສູ່ປະຫວັດສາດໜຶ່ງທີ່ການປະກາດເວລາເປັນທີ່ຍອມຮັບ,
ແລະໃນການກະທຳນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຮັດບາບ,
ແລະພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍໃນຖະໜົນຂອງນະຄອນໃຫຍ່ໃນພຣະນິມົດ ບົດທີ 11. ຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນແລ້ວ,
ຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຊຸບໃຫ້ຄົນມາມີຊີວິດ, ເໝືອນດັ່ງພະຍານທັງສອງຫຼັງຈາກສາມມື້ເຄີຍ.

“ກະດູກທີ່ແຫ້ງແລ້ງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບລົມຫາຍໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າມັນຈະໄດ້ເຂົ້າສູ່ການເຄືອນໄຫວ, ດັ່ງເໝືອນການຟື້ນຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ.” Bible Training
School, December 1, 1903.

ໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງແລ້ວວ່າ ຂ່າວສານແຫ່ງລົມທັງສອງ
ຊົງເຮັດໃຫ້ພະຍານທັງສອງຄົນຊີວິດຂຶ້ນນັ້ນ ແມ່ນຂ່າວສານຂອງອິສະລາມໃນວິບັດຄົງທຳອິດ,
ແລະວ່າຂ່າວສານນັ້ນ ແມ່ນຂ່າວສານ “ສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄົນ” ໃນວັນສຸດທ້າຍ. ເອເຊກຽນກ່າວວ່າ,
“ຍັງໄປກວ່ານັ້ນ,” ແລະໂດຍການກ່າວເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ
ໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດທີ່ເປັນພາບປະກອບແຫ່ງການປະກາດຂ່າວສານ “ສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄົນ” ນັ້ນ ໄມ້ສອງອັນ,
ອັນໜຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງເອເຟຣາອິມ ແລະອີກອັນໜຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຢູດາ, ຈະຖືກນຳມາຮ່ວມເຂົ້າກັນ
ແລະກາຍເປັນຊາດດຽວ. ຄຳອຸປະມາເຮືອງພົມມະຈາລີສິບຄົນ ໄດ້ສຳເລັດໃນວັນສຸດທ້າຍ
“ຕາມຕົວອັກສອນທຸກປະການ” ເໝືອນດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ສຳເລັດໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມືນເລືອາຍ.
ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຂ່າວສານ “ສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄົນ” ໄດ້ສຳເລັດໃນປະຫວັດສາດມືນເລືອາຍ,
ແລະອີກຄັ້ງໃນການສຳເລັດໃນວັນສຸດທ້າຍ, “ໄມ້ສອງອັນ” ໄດ້ຖືກ ແລະຈະຖືກນຳມາຮ່ວມເຂົ້າກັນ.

ໄມ້ອັນສອງອັນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກທາງເໜືອ (ເອເຟຣາອິມ) ແລະອານາຈັກທາງໃຕ້ (ຢູດາ)
ຂອງອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ. ພວກເຮົາຍັງໄດ້ສະແດງແລ້ວວ່າ William Miller
ໄດ້ຖືກເປັນພາບລ່ວງໜ້າໂດຍ Elijah, ແລະວ່າໃນລະຫວ່າງເວລາສາມປີເຄີຍແຫ່ງຄວາມແຫ້ງແລ້ງນັ້ນ Elijah
ໄດ້ໄປຫາແມ່ໝ້າຍແຫ່ງ Zarephath.

ແລະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຢໂຮວາໄດ້ມາເຖິງທ່ານ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ໄປຍັງເມືອງຊາເຣັບທາ
ຊົງຂຶ້ນກັບເມືອງຊີໂດນ ແລະຈົ່ງອາໄສຢູ່ນັ້ນ; ເບີ້ແມ, ແລະຈົ່ງອາໄສຢູ່ນັ້ນ; ເບີ້ແມ,
ເຮົາໄດ້ບັນຊາແມ່ໝ້າຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ນັ້ນໃຫ້ລ້ຽງດູເຈົ້າ.” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະໄປຍັງຊາເຣັບທາ.
ແລະເມື່ອທ່ານມາເຖິງປະຕູເມືອງ ເບີ້ແມ, ແມ່ໝ້າຍຄົນນັ້ນກໍລັງເກັບຟື້ນຢູ່ນັ້ນ; ແລະທ່ານໄດ້ເອົິນນາງ
ແລະກ່າວວ່າ, “ຂໍນຳໜ້ອຍໜຶ່ງໃນພາຊະນະມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍດີແດ່.”
ແລະໃນຂະນະທີ່ນາງກ່າວລັງໄປເອົິນນັ້ນ ທ່ານກໍເອົິນນາງ ແລະກ່າວວ່າ,
“ຂໍເຂົ້າຈີລິນນ້ອຍໜຶ່ງໃນມືຂອງເຈົ້ານຳມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍແດ່.” ແລະນາງກ່າວວ່າ,
“ຕາບໃດທີ່ພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຍັງຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີເຂົ້າຈີກອັນໃດເລີຍ,
ມີແຕ່ແບັງກຳມັນໜຶ່ງໃນໄຫ ແລະນ້ຳມັນໜ້ອຍໜຶ່ງໃນຄູ; ແລະເບີ້ແມ, ຂ້ານ້ອຍກ່າວລັງເກັບຟື້ນສອງອັນ

ເພື່ອຈະໄປເຮັດອາຫານນັ້ນສຳລັບຂ້ານ້ອຍແລະລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ກິນ ແລະຕາຍ." ແລະເອວຢົາໄດ້ກ່າວແກ່ນາງວ່າ, "ຢ່າຍ້ານເລີຍ; ຈົ່ງໄປ ແລະເຮັດຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ກ່າວນັ້ນ; ແຕ່ຈົ່ງເຮັດເຂົ້າຈີກອັນນ້ອຍໜຶ່ງຈາກສິ່ງນັ້ນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກ່ອນ ແລະນຳມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ແລະພາຍຫຼັງຈຶ່ງເຮັດສຳລັບເຈົ້າແລະສຳລັບລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ. ເພາະພຣະເຢຊູໂຮວາພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສະຣາເອນຕັດດັງນີ້ວ່າ, 'ແບ່ງໃນໄຫວຈະບໍ່ໝົດ ແລະນ້ຳມັນໃນຄູຈະບໍ່ຂາດ, ຈົນເຖິງວັນທີ່ພຣະເຢຊູໂຮວາຈະຊົງປະທານຜົນໃຫ້ຕົກລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.'" ແລະນາງກໍໄດ້ໄປ ແລະກະທຳຕາມຄຳຂອງເອວຢົາ; ແລະນາງ, ແລະທ່ານ, ແລະຄົນໃນເຮືອນຂອງນາງ ກໍໄດ້ກິນຢູ່ໄດ້ຫຼາຍວັນ. 1 Kings 17:8-15.

"ຫຼາຍວັນ" ໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ ແມ່ນສາມປີເຄິ່ງທີ່ອາຮາບໄດ້ຊອກຫາເອວຢົາ ແລະເປັນຕົວແທນຂອງໜຶ່ງຜັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຂອງລະບົບສັນຕະປາປາ. ກ່ຽວກັບ "ຫຼາຍວັນ" ແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຂອງລະບົບສັນຕະປາປານັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ:

ແລະຖ້າວັນເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສິ້ນເຂົ້າ, ມະນຸດໃດໜຶ່ງກໍຈະບໍ່ລອດພົ້ນໄດ້ເລີຍ; ແຕ່ເພາະເຫັນແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ, ວັນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສິ້ນເຂົ້າ. ມັດທາຍ 24:22.

ນາງ ວາຍ ໄດ້ລະບຸໂດຍກົງວ່າ ຄຳປະກາດຂອງພຣະເຢຊູເກືອນ "ວັນເຫຼົ່ານັ້ນ" ໝາຍເຖິງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາ.

"ການຂົ່ມເຫັງສາສະໜາຈັກບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຕະຫຼອດໄລຍະທັງໝົດຂອງ 1260 ປີ. ພຣະເຈົ້າໃນພຣະເມດຕາຕັ້ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຫຍໍ້ເວລາແຫ່ງການທົດລອງອັນຮ້ອນແຮງຂອງເຂົ້າທັງຫຼາຍໃຫ້ສິ້ນລົງ. ໃນການພະຍາກອນລ່ວງໜ້າເຖິງ 'ຄວາມທຸກລຳບາກອັນໃຫຍ່ຫຼວງ' ທີ່ຈະເກີດແກ່ສາສະໜາຈັກ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ກ່າວວ່າ: 'ຖ້າວັນເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຖືກຫຍໍ້ໃຫ້ສິ້ນລົງ ກໍຈະບໍ່ມີເນື້ອໜັງໃດລອດໄດ້; ແຕ່ເພາະເຫັນແກ່ຜູ້ທີ່ຊົງເລືອກ ວັນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກຫຍໍ້ໃຫ້ສິ້ນລົງ.' ມັດທາຍ 24:22. ໂດຍອີງຕາມພື້ນຂອງການປະຕິຮູບ ການຂົ່ມເຫັງໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ສິ້ນສຸດລົງກ່ອນປີ 1798." The Great Controversy, 266, 267.

"ຫຼາຍວັນ" ທີ່ເອວຢົາໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູໂດຍແມ່ໝ້າຍ ກໍເປັນ "ຫຼາຍວັນ" ດຽວກັນກັບການຂົ່ມເຫັງຂອງສັນຕະປາປາທີ່ດານເຮືອນໄດ້ລະບຸໄວ້.

ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນທຳມະກາງປະຊາຊົນ ຈະສັງສອນຫຼາຍຄົນ; ແຕ່ພວກເຂົາຈະລົ້ມລົງດ້ວຍດາບ, ດ້ວຍແປວໄຟ, ດ້ວຍການຖືກກວາດໄປເປັນເຊີຍ, ແລະດ້ວຍການຖືກບຸນສະດົມ, ເປັນເວລາຫຼາຍວັນ. ບັດນີ້ເມື່ອພວກເຂົາລົ້ມລົງ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຢູ່ລັກນ້ອຍ; ແຕ່ຫຼາຍຄົນຈະເຂົ້າຕິດກັບພວກເຂົາດ້ວຍຄຳຍົກຍ້ອງປ້ອຍ. ແລະບາງຄົນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນຈະລົ້ມລົງ, ເພື່ອທົດລອງພວກເຂົາ, ແລະເພື່ອຊຳລະພວກເຂົາ, ແລະເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຂາວຜ່ອງ, ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ: ເພາະວ່າຍັງຈະເປັນໄປຕາມເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້. ດານເຮືອນ 11:33-35.

"ເວລາແຫ່ງທີ່ສຸດ," ຊຶ່ງໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານັ້ນກໍເປັນ "ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້" ດ້ວຍ, ແມ່ນປີ 1798, ແລະມັນໄດ້ໝາຍເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງການຂົ່ມເຫັງຂອງລະບົບສັນຕະປາປາ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍເວລາຂອງເອວຢົາກັບແມ່ໝ້າຍແຫ່ງຊາເຣຟາດ. ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ແມ່ໝ້າຍ, ຜູ້ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານ, ໄດ້ຖືກລະບຸວ່າເປັນຄຣິສຕະຈັກໃນຖິ່ນກັນດານໃນບົດທົດສອບຂອງພຣະທຳພຣະນິມົດ. ນາງກຳລັງເກັບໄມ້ສອງອັນ, ບໍ່ແມ່ນໄມ້ອັນດຽວ ຫຼືສິບອັນ, ແຕ່ແມ່ນສອງອັນ. ເອເຊກຽນຕ້ອງໄດ້ເອົາໄມ້ສອງອັນ, ອັນໜຶ່ງສຳລັບອານາຈັກເໜືອຂອງອົດສະຕາເອນ ແລະ ອີກອັນໜຶ່ງສຳລັບອານາຈັກໃຕ້ຂອງອົດສະຕາເອນ, ແລະວັນນຳມາຮ່ວມກັນໃຫ້ເປັນໄມ້ອັນດຽວ.

ອານາຈັກທັງສອງນັ້ນໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍມາແລ້ວເປັນເວລາສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີ, ແຕ່ພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຄືວ່າ ພຣະອົງຈະຮວບຮວມພວກເຂົາ. ແມ່ຍິງນັ້ນກຳລັງເກັບໄມ້ສອງອັນທີ່ຈະຖືກນຳມາຮ່ວມກັນ, ແລະນາງກຳລັງເຮັດດັ່ງນັ້ນ "ຈົນເຖິງວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສົ່ງຜົນມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ."

ວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສົ່ງ "ຜົນ" ນັ້ນ ແມ່ນການຊື້ບອກເຖິງສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການ Millerite ຊຶ່ງໄດ້ບັນລຸຈຸດສູງສຸດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເມື່ອທູດຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ເຮັດມາຍັງພຣະວິຫານທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ປີ 1798 (ຈຸດສູງສຸດຂອງຄວາມຂັດເຄື່ອງຄັ້ງທຳອິດ) ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 (ຈຸດສູງສຸດຂອງຄວາມຂັດເຄື່ອງຄັ້ງສຸດທ້າຍ). ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ ຂ່າວສານສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນ ຊຶ່ງຖືກແທນຄຳໄວ້ໃນພາບປະກອບຂອງເອເຊກຽນກ່ຽວກັບຮ່ອມພູແຫ່ງກະດູກ ໄດ້ສຳເລັດຄວາມເປັນຈິງ ເມື່ອໄມ້ສອງອັນຂອງອານາຈັກເໜືອແລະອານາຈັກໃຕ້ຖືກນຳມາຮ່ວມກັນເປັນຊາດດຽວ ມີກະສັດອົງດຽວ ເພາະໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດເຂົ້າເຟົ້າຕໍ່ພຣະບິດາ ແລະໄດ້ຮັບອານາຈັກໜຶ່ງ.

"ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະມະຫາປະໂຮຫິດຂອງພວກເຮົາ ໄປສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ເພື່ອການຊຳລະພະວິຫານ ດັ່ງທີ່ປາກົດໃນ ດານີເອນ 8:14; ການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດໄປຫາຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ແຕ່ດຽວກັບ ດັ່ງທີ່ນຳສະເໜີໃນ ດານີເອນ 7:13; ແລະການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ຕາມທີ່ມາລາກໃດພະຍາກອນໄວ້ ລ້ວນແຕ່ເປັນຄຳພັນລະນາຂອງເຫດການດຽວກັນ; ແລະເຫດການນີ້ຖືກພັນລະນາອີກໂດຍການມາຂອງເຈົ້າບ່າວເຂົ້າສູ່ພິທີມົງຄຸນ ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດຊົງບັນຍາຍໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເຮືອງພົມມະຈາຣີສີບຄົນ ໃນ ມັດທາຍ 25." The Great Controversy, 426.

ພຣະຄຣິດໄດ້ຮັບອານາຈັກໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນພຣະທຳດານີເອນ.

ໃນນິມິດກາງຄືນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ແລະ ເບິ່ງເຖິງ, ຜູ້ໜຶ່ງຄ້າຍຄືງຸດແຫ່ງມະນຸດໄດ້ມາກັບເມກແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ, ແລະໄດ້ເຂົ້າມາເຖິງຜູ້ຊົງດຳຮັງຢູ່ແຕ່ເດີມກ່ອນການເວລາ, ແລະເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ນຳພຣະອົງເຂົ້າມາໃກ້ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ. ແລະອຳນາດການປົກຄອງ, ສະຫງ່າລາສີ, ແລະອານາຈັກ ໄດ້ຖືກປະທານແກ່ພຣະອົງ, ເພື່ອຊົມຊາດທັງປວງ, ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ, ແລະພາສາທັງປວງ ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ; ອຳນາດການປົກຄອງຂອງພຣະອົງເປັນອຳນາດການປົກຄອງອັນເປັນນິດ, ຊຶ່ງຈະບໍ່ຜ່ານພົ້ນໄປ, ແລະອານາຈັກຂອງພຣະອົງເປັນອານາຈັກທີ່ຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ. ດານີເອນ 7:13, 14.

ເມື່ອໄມ້ສອງອັນຂອງເອເຊກຽນຖືກນຳມາຮ່ວມເຂົ້າກັນ, ພວກເຂົາກໍ່ມີກະສັດອົງດຽວປົກຄອງເໜືອພວກເຂົາ.

ແລະດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຈະເປັນກະສັດປົກຄອງເຂົາທັງຫຼາຍ; ແລະເຂົາທັງຫຼາຍຈະມີຜູ້ລ້ຽງພຽງຜູ້ດຽວ: ເຂົາທັງຫຼາຍຈະດຳເນີນຕາມຄຳພິພາກສາຂອງເຮົາດ້ວຍ, ແລະຮັກສາກົດບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແລະປະຕິບັດຕາມນັ້ນ. ແລະເຂົາທັງຫຼາຍຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ປະທານແກ່ຢາໂຄບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ອັນເປັນບ່ອນທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າເຄີຍອາໄສຢູ່; ແລະເຂົາທັງຫຼາຍຈະອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ຄືທັງເຂົາເອງ, ແລະລູກຫລານຂອງເຂົາ, ແລະລູກຫລານຂອງລູກຫລານຂອງເຂົາເປັນນິດ: ແລະດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຈະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາຕະຫລອດໄປ. ເອເຊກຽນ 37:24, 25.

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງຫມົດສອດຄ່ອງກັນ, ແລະກະສັດດາວິດພຣະຄຣິດຜູ້ໄດ້ສະເດັດໄປເຟົ້າພຣະບິດາໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844

ແລະໄດ້ຮັບອານາຈັກຫນຶ່ງທີ່ຖືກຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນຈາກໄມ້ສອງອັນຂອງອິສຣາເອນ (ອານາຈັກຝ່າຍເໜືອ) ແລະຢູດາ (ອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້). ການພັດພະເນຂອງສອງອານາຈັກໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນຊ່ວງສະຖິຕິປີຈາກ 1798 ຫາ 1844, ໃນຂະນະທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຍົກຕັ້ງພຣະວິຫານທີ່ເຄີຍຖືກເຮັດໃຫ້ຮ້າງເປົ້າ ແລະຖືກຢຽບຍຳລົງ.

ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຍົກຕັ້ງພຣະວິຫານນັ້ນແລ້ວ, ພຣະອົງກໍໄດ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງທັນທີໃນຖານະທູດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນໃນມາລາກບົດທີສາມສຳເລັດຄົບຖ້ວນ. ເອເຊກຽນກໍສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ເທັດຈິງນັ້ນ, ເພາະບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງຫມົດສອດຄ່ອງກັນ.

ແລະດາວິດ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈະເປັນກະສັດເໝືອພວກເຂົາ; ແລະພວກເຂົາທັງໝົດຈະມີຜູ້ລ້ຽງຄົນດຽວ: ພວກເຂົາຈະດຳເນີນໃນຄຳພິພາກສາຂອງເຮົາດ້ວຍ, ແລະຈະຮັກສາກົດບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະປະຕິບັດຕາມ. ແລະພວກເຂົາຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ປະທານແກ່ຍາໂຄບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ອັນເປັນບ່ອນທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ອາໄສຢູ່; ແລະພວກເຂົາຈະອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ຄືທັງພວກເຂົາ, ແລະລູກຫຼານຂອງພວກເຂົາ, ແລະລູກຫຼານຂອງລູກຫຼານຂອງພວກເຂົາເປັນນິດ: ແລະດາວິດ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຂົາເປັນນິດ. ຍັງກວ່ານັ້ນ ເຮົາຈະທຳພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິສຸກກັບພວກເຂົາ; ມັນຈະເປັນພັນທະສັນຍາຖາວອນກັບພວກເຂົາ: ແລະເຮົາຈະສະຖາປະນາພວກເຂົາໄວ້, ແລະທະວີຈຳນວນພວກເຂົາ, ແລະຈະຕັ້ງສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາໄວ້ທຳມາກາງພວກເຂົາເປັນນິດ. ພັບຟ້າຂອງເຮົາກໍຈະຢູ່ກັບພວກເຂົາດ້ວຍ: ແທ້ຈິງ ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະເປັນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ. ເອເຊກຽນ 37:24–27.

ແມ່ນພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງສ້າງພຣະວິຫານຂຶ້ນ.

ແລະຈົ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນຈ້າວແຫ່ງບັນດາພົນໂຍທາຕັດດັງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງຜູ້ຊ້າຍຜູ້ທີ່ມີນາມວ່າ ກົງ; ແລະທ່ານຈະຮູ້ກ່ຽວກັບອັນຂອງທ່ານ, ແລະທ່ານຈະສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນຈ້າວ: ແມ່ນແທ້, ທ່ານນັ້ນແຫ່ງຈະສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນຈ້າວ; ແລະທ່ານຈະຊົງຮັບພຣະສະຫງ່າຮາສີ, ແລະຈະນັ່ງ ແລະປົກຄອງເທິງບັນລັງຂອງທ່ານ; ແລະທ່ານຈະເປັນປະໂລຫິດເທິງບັນລັງຂອງທ່ານ: ແລະຄຳປຶກສາແຫ່ງສັນຕິສຸກຈະຢູ່ລະຫວ່າງທັງສອງນັ້ນ. ແລະມົງກຸດທັງຫຼາຍຈະເປັນຂອງ ເຮເລັມ, ແລະຂອງ ໂທບຢາ, ແລະຂອງ ເຢດາຢາ, ແລະຂອງ ເຮນ ບຸດຂອງ ເຊຟານຢາ, ເພື່ອເປັນຫລິະນົກໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນຈ້າວ. ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ຈະມາ ແລະສ້າງໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນຈ້າວ, ແລະພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນຈ້າວແຫ່ງບັນດາພົນໂຍທາໄດ້ຊົງໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າມາຫາພວກທ່ານ. ແລະສົງນີ້ຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ຖ້າພວກທ່ານຈະເຊື່ອຟັງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນຈ້າວພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຢ່າງຂະຫຍັນຫມັ້ນພຽນ. ເຊກາຣີຍາ 6:12–15.

ພຣະຄຣິດແມ່ນ “ກົງງ່າ,” ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກາດວ່າ ຖ້າພວກເຂົາທຳລາຍພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຈະຍົກມັນຂຶ້ນອີກພາຍໃນສາມວັນ, ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຕອບວ່າ ການສ້າງພຣະວິຫານນັ້ນໄດ້ໃຊ້ເວລາສະຖິຕິປີ.

ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຕອບແລະກ່າວແກ່ພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອົງຈະສະແດງໝາຍສຳຄັນອັນໃດແກ່ພວກເຮົາ, ເມື່ອພຣະອົງເຮັດສົງເຫຼົ້ານີ້?” ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕອບແລະກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງທຳລາຍພຣະວິຫານນີ້ເສຍ, ແລະໃນສາມວັນເຮົາຈະຍົກມັນຂຶ້ນ.” ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ພຣະວິຫານນີ້ໄດ້ສ້າງມາສະຖິຕິປີແລ້ວ, ແລະທ່ານຈະຍົກມັນຂຶ້ນໃນສາມວັນຫລໍ່?” ໂຢຮັນ 2:18–20

ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະກາຍຂອງພຣະອົງໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ, ແຕ່ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງຫຼາຍກ່າວເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍຫຼາຍກວ່າຍຸກທີ່ພວກເຂົາດຳລົງຊີວິດຢູ່,

ການຄົ້ນພົບຂອງພຣະຄຣິດໃນວັນທີສາມ ເປັນຕົວແທນຂອງການຄົ້ນຊີວິດຂອງກະດູກທຶກາຍແລ້ວໃນລະຫວ່າງການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນ.

ຜົນທີ່ເປັນຫົວຂໍ້ໃນຄຳພະຍານຂອງເອວຢາ ໄດ້ຖືກສຳແດງອອກໃນລະຫວ່າງຈຸດສູງສຸດແຫ່ງການເຜີຍແຜ່ຂອງທ່ານກັບບັນດາຜູ້ພະຍາກອນຂອງພຣະບາອານ ແລະ ອາຊະຕາໂຣດ. ໃນເວລານັ້ນເອງ ຈົ່ງໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງເອວຢາແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະອີກທັງວ່າ ເອວຢາແມ່ນຜູ້ພະຍາກອນທີ່ແທ້ຈິງ.

ເມື່ອການຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດມາເຖິງ, ກໍໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍວ່າ ພວກໂປຣເຕສະແຕນໄດ້ກ້າຍເປັນຜູ້ພະຍາກອນບອມ, ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ໄດຍພວກຜູ້ພະຍາກອນຂອງບາອານ ແລະ ອາຊະຕາໂຣດ. ແລ້ວເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າກໍໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ, ແລະນຳໄປສູ່ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ, ຊຶ່ງໄດ້ນຳໄປສູ່ການທົດສະດັດສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງໂດຍກະທັນຫັນ. ສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນນັ້ນ ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂ່າວສານຂອງເອເຊກຽນ ຊຶ່ງນຳກະດູກທັງຫຼາຍຂຶ້ນມາເປັນກອງທັບອັນມັກລົງຍົງໃຫຍ່. ຍັງໄປກວ່ານັ້ນ, ໃນລະຫວ່າງໄລຍະນັ້ນ (ສີສິບຫົກປີ), ໄມຄ໌ອັນສອງອັນໄດ້ຕ້ອງຖືກເຊື່ອມເຂົ້າເປັນອັນດຽວກັນ ເພື່ອກໍ່ໃຫ້ເກີດເປັນຊາດດຽວ, ມີກະສັດອົງດຽວ.

ແລະພຣະວັຈນະຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າອີກ ໂດຍກ່າວວ່າ, ຍັງໄປກວ່ານັ້ນ ເຈົ້າບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງເອົາໄມຄ໌ອັນໜຶ່ງມາ ແລະຂຽນໃສ່ເທິງນັ້ນວ່າ, ສຳລັບຢູດາ ແລະສຳລັບບັນດາລູກຫຼານຂອງອິສະຣາເອນຜູ້ເປັນສະຫາຍຂອງເຂົາ; ແລ້ວຈົ່ງເອົາໄມຄ໌ອັນໜຶ່ງມາ ແລະຂຽນໃສ່ເທິງນັ້ນວ່າ, ສຳລັບໂຢເຊຊັບ, ໄມຄ໌ຂອງເອເຟຣາອິມ, ແລະສຳລັບວົງວານອິສະຣາເອນທັງໝົດຜູ້ເປັນສະຫາຍຂອງເຂົາ: ແລະຈົ່ງນຳມັນທັງສອງມາຕັດເຂົ້າກັນໃຫ້ເປັນໄມຄ໌ອັນດຽວ; ແລະມັນຈະກາຍເປັນອັນດຽວໃນມືຂອງເຈົ້າ. ແລະເມື່ອບັນດາລູກຫຼານແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າຈະເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ອອກພວກເຮົາດອກຫຼົວ ສົ່ງເຫຼົ້ານຶກມາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ? ຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ; ເບີ້ແມ, ເຮົາຈະເອົາໄມຄ໌ຂອງໂຢເຊຊັບ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນມືຂອງເອເຟຣາອິມ, ແລະບັນດາເຜົ່າຂອງອິສະຣາເອນຜູ້ເປັນສະຫາຍຂອງເຂົາ, ແລະຈະນຳພວກເຂົາມາລວມໄວ້ກັບເຂົາ, ຄືກັບໄມຄ໌ຂອງຢູດາ, ແລະຈະເຮັດໃຫ້ພວກມັນເປັນໄມຄ໌ອັນດຽວ, ແລະພວກມັນຈະເປັນອັນດຽວໃນມືຂອງເຮົາ. ແລະໄມທິເຈົ້າຂຽນໃສ່ນັ້ນຈະຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ; ແລະຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ; ເບີ້ແມ, ເຮົາຈະເອົາບັນດາລູກຫຼານຂອງອິສະຣາເອນອອກຈາກທ່າມກາງບັນດາປະຊາຊາດ ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໄປຢູ່ນັ້ນ, ແລະຈະຮວບຮວມພວກເຂົາມາຈາກທຸກດ້ານ, ແລະຈະນຳພວກເຂົາເຂົ້າມາສູ່ແຜ່ນດິນຂອງຕົນເອງ: ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຊາດດຽວໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ເທິງພູທັງຫຼາຍຂອງອິສະຣາເອນ; ແລະກະສັດອົງດຽວຈະເປັນກະສັດເໜືອພວກເຂົາທັງໝົດ: ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ເປັນສອງຊາດອີກຕໍ່ໄປ, ທັງຈະບໍ່ຖືກແບ່ງແຍກເປັນສອງອານາຈັກອີກເລີຍ: ທັງຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນມົນທົນອີກດ້ວຍຮູບເຄົ້າລົບຂອງພວກເຂົາ, ຫຼືດ້ວຍສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊົງຂອງພວກເຂົາ, ຫຼືດ້ວຍການລ່ວງລະເມີດໃດໆຂອງພວກເຂົາ: ແຕ່ເຮົາຈະຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນອອກຈາກບ່ອນອາໄສທັງບ່ອງຂອງພວກເຂົາ ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດບາບ, ແລະຈະຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ສະອາດ: ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ, ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ. ເອເຊກຽນ 37:15-23.

ໄມ້ສອງອັນທີ່ແຕ່ຫມ້ຍກຳລັງກັບຢູ່ລ່ວງໜ້າກ່ອນຝົນຂອງເອລີຍາໃນສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນນັ້ນ
ແມ່ນອານາຈັກເໜືອແລະອານາຈັກໃຕ້ຂອງອິສະຣາເອນ ຊຶ່ງໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປແລ້ວ
ແລະຈະຖືກຮອບຮວມເຂົ້າເປັນຊາດດຽວໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເມື່ອວັນລົບມົນທົນແບບຕົວຈິງເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ
ເພາະຄຳສັນຍາໄດ້ກ່າວວ່າ ໃນເວລານັ້ນ ພຣະເຈົ້າ "ຈະຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ສະອາດ." ການຊຳລະໃຫ້ສະອາດນັ້ນ
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການພິພາກສາສືບສວນ ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ.
ການຮອບຮວມໄມ້ສອງອັນນັ້ນຕ້ອງເຂົ້າໃຈໃຫ້ຖືກຕ້ອງ
ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງໄສເພື່ອສະແດງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງສົງໄສນັ້ນຢູ່ເປັນນິດ.

ໃນປີ 1844 ແມ່ນຈຸດສິ້ນສຸດຂອງສອງອານາຈັກແຫ່ງອິດສະຣາເອນ
ເພາະໃນເວລານັ້ນພວກເຂົາໄດ້ກ້າຍເປັນອານາຈັກດຽວແລ້ວ ຄືອິດສະຣາເອນຝ່າຍວິນຍານ
ແລະນັບແຕ່ຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ພວກເຂົາຈະເປັນພຽງຊາດດຽວເທົ່ານັ້ນ.
ປະຫວັດສາດນັ້ນໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍປະຫວັດສາດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ
ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ກ້າຍເປັນສອງປະຊາຊາດ ຊຶ່ງເປັນປະຫວັດສາດຂອງການກະບົດຂອງ Jeroboam.

ປະຫວັດຂອງລະບົບການນະມັດສະການປອມແບງຂອງເຢໂຮໂບອາມ
ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນດ້ວຍໃນຕອນສຸດທ້າຍແຫ່ງອານາຈັກຂອງລາວ.
ການກະບົດຂອງອາໂຮນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອິດສະຣາເອນບູຮານ
ແລະການກະບົດຂອງເຢໂຮໂບອາມໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອານາຈັກເໜືອ ເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດໃນປີ
1863, ແລະປີ 1863 ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງແຈ້ງກ່ຽວກັບເມື່ອຕອນສຸດທ້າຍແຫ່ງອານາຈັກຂອງເຢໂຮໂບອາມ
ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງໄມ້ຄ້ອນສອງອັນ ຖືກວາງທັບລົງເທິງປີ 1863 ດ້ວຍ.
ເມື່ອນັ້ນແຫຼະ ຈົ່ງຈະເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງວ່າ ປີ 1863
ຖືກເປັນຕົວແທນໃນຖານະເປັນຊົ່ວຄາວຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຕັ້ງຮູບເຄົ້າລົບແຫ່ງຄວາມອິດສາ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ແຕ່ອຸປະມາເລື່ອງກະດູກແຫ້ງນີ້ ບໍ່ແມ່ນໃຊ້ໄດ້ກັບໂລກເທົ່ານັ້ນ
ຫາກແຕ່ຍັງໃຊ້ໄດ້ກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ດ້ວຍ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາກໍເປັນເໝືອນໂຄງກະດູກຢູ່ໃນຫຸບເຂົາ. ພວກເຂົາມີຮູບຮ່າງຂອງມະນຸດ
ມີໂຄງຮ່າງຂອງຮ່າງກາຍ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ມີຊີວິດຝ່າຍວິນຍານ.
ແຕ່ຄຳອຸປະມານັ້ນບໍ່ໄດ້ປະກະພວກກະດູກແຫ້ງໄວ້ພຽງແຕ່ໃຫ້ຕົກັນເຂົ້າເປັນຮູບຮ່າງຂອງມະນຸດເທົ່ານັ້ນ;
ເພາະວ່າການມີຄວາມສົມສ່ວນຂອງແຂນຂາແລະອະວຍວະຕ່າງໆນັ້ນຍັງບໍ່ພໍ.
ລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດຕ້ອງໃຫ້ຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານັ້ນມີຊີວິດຂຶ້ນ ເພື່ອພວກມັນຈະໄດ້ຍືນຕົງ
ແລະລຸກຂຶ້ນເຄືອນໄຫວ. ກະດູກເຫຼົ່ານີ້ເປັນຕົວແທນຂອງວົງວານອິສະຣາເອນ ຄືຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະຄວາມຫວັງຂອງຄຣິສຕະຈັກກໍຄືອິດທິພົນອັນໃຫ້ຊີວິດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງຊົງຫາຍໃຈໃສ່ເທິງກະດູກແຫ້ງ ເພື່ອໃຫ້ພວກມັນມີຊີວິດ."

"ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ພ້ອມດ້ວຍລົດອຳນາດທີ່ໃຫ້ຊີວິດຂອງພຣະອົງ
ຈຳເປັນຕ້ອງຢູ່ໃນຜູ້ຮັບໃຊ້ມະນຸດທຸກຄົນ
ເພື່ອວ່າກຳມເນື້ອແລະເສັ້ນເອ້ນຝ່າຍວິນຍານທຸກສ່ວນຈະໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງເຕັມທີ່.
ຫາກບາດສະຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ບາດສະຈາກລົມຫາຍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຈົດສຳນຶກຈະເກີດຄວາມຊາເສື່ອມ ແລະຊີວິດຝ່າຍວິນຍານຈະສູນເສຍໄປ.
ຫຼາຍຄົນທີ່ບາດສະຈາກຊີວິດຝ່າຍວິນຍານມີຊີວິດຕົນຢູ່ໃນບັນທຶກຂອງຄຣິສຕະຈັກ,
ແຕ່ຊີວິດຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມແຫ່ງຊີວິດຂອງພຣະເມສານອ້ຍ.
ພວກເຂົາອາດຖືກຜູກພັນເຂົ້າກັບຄຣິສຕະຈັກ,
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮ່ວມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ."

ພວກເຂົາອາດຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຊູດໜຶ່ງຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ
ແລະອາດຖືກນັບວ່າເປັນຄົນທີ່ມີຊີວິດ; ແຕ່ຫຼາຍຄົນຢູ່ໃນພວກທີ່ມີ 'ຊີວິດເຈົ້າ' ມີຊີວິດຢູ່ແຕ່ເຈົ້າຕາຍແລ້ວ."

"ຖ້າຫາກບໍ່ມີການກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງຂອງຈິດວິນຍານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ;
ຖ້າຫາກວ່າລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດອັນສຳຄັນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບຸກຈິດວິນຍານໃຫ້ມີຊີວິດຜ່ານວິນຍານ;
ຖ້າຫາກບັນດາຜູ້ປະກາດຕົນວ່າຍຶດຖືຄວາມຈິງບໍ່ໄດ້ຖືກຂັບດັນໂດຍໜັກການທຶກດີຈາກສະຫວັນ,
ແລ້ວເຂົາທັງຫຼາຍກໍບໍ່ໄດ້ບັງເກດຈາກເຊື້ອພັນອັນບໍ່ເປັນເປືອຍ ຊຶ່ງມີຊີວິດແລະຕັ້ງຢູ່ເປັນນິດ.
ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດເປັນໜັກປະກັນພຽງຢ່າງດຽວຂອງຕົນ;
ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ລ່ອຍແບບພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ,
ບໍ່ອອກແຮງທຳງານໃນພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ພວກເຂົາກໍເປືອຍກາຍ,
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສ້ວມເສື້ອຄຸມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງ.
ຄົນຕາຍມັກຖືກເຮັດໃຫ້ຜ່ານໄປເປັນຄົນມີຊີວິດ;
ເພາະຜູ້ທີ່ກຳລັງດຳເນີນການສົ່ງທິເຂົ້າເອີ້ນວ່າຄວາມລອດຕາມແນວຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງນັ້ນ
ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳຢູ່ໃນເຂົາ ທັງໃຫ້ບ້າຖະໜາ ແລະໃຫ້ກະທຳຕາມຄວາມພໍພຣະທັຍອັນດີຂອງພຣະອົງ."

"ຊົນຊົນນີ້ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນຢ່າງເໝາະສົມໂດຍຫຸບເຂົາແຫ່ງກະດູກແຫ້ງທີ່ເອີ້ນວ່າ ໂດດ໌ເຫັນໃນນິມິດ."
Review and Herald, January 17, 1893.